

Maestrii sunt chemați să-și desfășoare toată capacitatea pentru a contribui la îndeplinirea și depășirea Planului Cincinal

La Combinatul Siderurgic Hunedoara, muncitorii, tehnicienii și funcționarii, în consfăturile pentru prelucrarea Planului Cincinal și-au luat o serie de angajamente.

Ei au hotărât să atingă nu numai nivelul de producție prevăzut de Planul Cincinal, ci să-l și depășească.

Pentru realizarea acestei hotărâri, maestrilor le revine un rol de mare importanță. Până acum, sarcinile ce au revenit fiecărei secții, au fost privite de unii maeștri cu mult interes, iar de alții cu prea puțină atenție.

Exemple de buni organizatori ai muncii, cu interes față de fiecare problemă de producție sunt multe în Combinatul Siderurgic Hunedoara; de pildă, maestrul furnalist Suci Nicolae depe terenul de sus a furnalelor, care a știut să se apropie de fiecare muncitor, să-l instruiască și să-l facă să obțină rezultate frumoase.

Maestrul Munteanu Nicolae dela Oțelăria Siemens Martin pe lângă că a dus o muncă pentru aplicarea pe o scară cât mai largă a metodei de elaborare rapidă a șarjelor — metoda oțelărilor sovietice Matulineț — de prim-topitorii din schimbul său, a extins-o pe întregul colectiv al O. S. M.-ului.

Datorită acestui fapt, în întrecerea socialistă de până acum, oțelării din schimbul său au fost în fruntea secției. Prim-topitorul Bârlea Traian, de câteva luni se află în fruntea întrecerilor socialiste și a întrecerilor pe profesiuni la Oțelăria Siemens Martin.

Ceilalți prim-topitori elaborează cu succes șarjele rapide.

La secția Laminoare, șeful de echipă Ilea Iordan se îngrijește întotdeauna să nu se întâmple strangulări de producție. Pentru fiecare lucru neplăcut, el pune la curent Organizația de bază și șeful de schimb, pentru a lua măsuri de rezolvare imediată.

Maestrul Enciu Radu dela Construcții Metalice a I. C. S. H.-ului având în plan mecanizarea furnalului Nr. 3 și 4, și-a repartizat munca în așa fel ca sarcinile ce-i revin să fie îndeplinite la timp.

La hala lingotierelor dela Oțelăria Siemens Martin el și-a organizat munca pe sistem panglică și în felul acesta fiecare lucrare este executată înainte de termenul fixat, eliminându-se totodată o serie de lipsuri care făceau greutate în munca constructorilor.

La fel și maestrul Mihel Ioard dela Construcții Metalice conduce cu succes lucrările de întreținere dela secțiile principale ale Combinatului, ia inițiativa propriei de organizare și știe să se apropie de fiecare muncitor.

În unele sectoare de muncă unii maeștri înțeleg cu totul altfel problemele de care trebuie să se îngrijească la locul de muncă. Spre exemplu, maestrul Rotea Ioan dela Construcții Metalice, nu se îngrijește de întreținerea utilajului din secție și mai întrebunțează și metode de comandă cu muncitorii.

În ziua de 13 Ianuarie a aplicat asemenea metode cu macaragii dela macaraua Wolff, pentru că aceștia au cerut maestrului ca munca să se organizeze pe schimb la macaralele la care ei lucrează.

La hala de turnare a Oțelăriei, maestrul Kiss Teodor nu respectă instrucțiunile primite din partea secției și lucrează la voia întâmplării.

În nenumărate rânduri gropile de turnare în schimbul său nu au fost bine montate, iar cochilele necurățate. Într-una din zile el a depozitat în spatele cuptorului Nr. 5, 19 poduri pentru groapa de turnare, având o înălțime de 4 metri, producând o nesiguranță a muncii, deoarece plăcile nu erau suprapuse, ci inclinate. Mai mult decât atât, el nu știe nici să-și creeze prestigiul față de ceilalți muncitori din schimbul său.

Maestrul Vasile Ioan nu are legături de colaborare cu muncitorii; se pripește și este dictatorial. Când este într-o situație neplăcută, înjură și ia acțiuni de unul singur, acțiuni greșite.

Și la secția Furnale se mai găsesc maeștri care nu-și înțeleg adevăratul rol în procesul de producție. Maestrul Ardean Ioan, depe terenul de jos, nu dă atenție probelor și din această cauză se declasează cantități mari de fontă — și aceasta fiindcă nu participă la ședințele de producție ce se țin în secție.

Pe terenul de sus ei nu urmăresc sortarea materialelor și nici încărcarea lor conform rețetelor, iar acest lucru face ca în schimbul său să se ridice prețul de cost al fontei — în loc să scadă.

Maestrii trebuie să se străduiască în permanență pentru a lichida cu lipsurile ce le mai au, pentru că numai în felul acesta vor putea contribui la îndeplinirea cu cinste a Planului Cincinal.

Ei trebuie să se îngrijească să scoată din impas pe muncitorii dornici de a eși din rândurile codasilor și de a păși în rândurile fruntașilor.

Dece oare unii muncitori nu-și îndeplinesc normele și lucrează prost?

Fiindcă maeștrii nu se îngrijesc de educarea și de creșterea muncitorilor, nu organizează munca și nu se îngrijesc de pregătirea profesională a muncitorilor.

Maestrul în procesul de producție este un conducător cu drepturi depline. Sarcina de bază a maestrului este să facă o repartiție justă a oamenilor și să dea fiecărui muncitor sarcini care să corespundă atitudinilor și calificării sale.

El trebuie să se îngrijească pentru a folosi întreaga capacitate a utilajului existent din sectorul de activitate, să-și îndeplinească cu strictețe îndatoririle și să folosească drepturile cu care a fost investit de Partid și de Statul nostru de democrație populară.

Pe lângă repartizarea justă a oamenilor, el trebuie să se îngrijească de prevenirea din timp a intreruperilor în producție, să introducă cu îndrăzneală metode noi de lucru, să urmărească cu strictețe respectarea disciplinei tehnologice, a regulilor de tehnică și a securității instalațiilor.

El trebuie să stimuleze la timp pe muncitorii care s'au distins în muncă și să-i sancționeze pe cei neglijenți.

Întotdeauna el trebuie să țină legătură strânsă cu șeful secției și cu inginerii, pentru că aceștia să nu dea dispoziții muncitorilor peste capul maeștrilor care răspund în sectorul ce-l ocupă în procesul de producție, acestea pentru întărirea autorității maeștrilor în procesul de producție.

Numai lichidându-și lipsurile, maeștrii din Combinatul nostru vor putea face față sarcinilor ce le revin din cadrul Planului Cincinal.

Uzina Noastră

Organ al Comitetului Raional P. M. R. și al Sfatului Popular Raional Hunedoara

Anul III. Nr. 80

Sâmbătă, 20 Ianuarie 1951

6 pagini 4 Lei

27 de ani dela moartea lui Vladimir Ilici Lenin

„Sub dictatura proletariatului, vor trebui reeducați milioane de țărani și mici patroni, sute de mii de funcționari și slujbași ai statului, de intelectuali burghezi, vor trebui subordonați cu toții statului proletar și conducerii proletare, vor trebui învinse într-înșii obiceiurile și tradițiile burgheze“, după cum vor trebui „...reeducați... printr-o luptă îndelungată, pe baza dictaturii proletariatului, și proletarii înșiși, care se eliberează de propriile lor prejudecăți mic-burghize nu deodată, nu printr-o minune, nu din porunca mamei domnului, nu din porunca unei lozinci, a unei rezoluții sau a unui decret, ci numai printr-o luptă de masă îndelungată și grea împotriva influențelor mic-burghize de masă.“

(In pagina 3 și 4 citiți: „Despre Lenin“)

Cauza lui Luis Carlos Prestes este cauza tuturor oamenilor muncii dornici de pace și libertate

Tovarășe redactor,

O puternică indignare m'a cuprins aflând din coloanele ziarului „Scânteia“ de prigoana sângeroasă pornită de guvernul brazilian, din slujba imperialismului american, împotriva luptătorului pentru pace, cel mai scump fiu al poporului brazilian, Luis Carlos Prestes.

Și noi muncitorii din Combinatul Siderurgic Hunedoara, am trăit zile de cruntă teroare în timpul când țara condusă de burghezo-moșierime era aservită fasciștilor.

Știm cum reprimau în sânge orice manifestare a muncitorilor ce luptau pentru aruncarea jugului exploatator.

Nu am uitat Grivița și Lupeni, Timișoara, Galații și Pașcanii, unde au căzut uciși mișelește de bandele de polițiști și jandarmi, sute de fruntași ai mișcării muncitorești.

Nu uităm crimele comise de hoardele hitleriste după ocuparea

țării noastre, când erau arestați și apoi uciși fără judecată toți cei bănuiți de a fi comuniști sau simpatizanți ai Uniunii Sovietice.

Dar noi suntem convinși că, tot așa cum cauza pentru care a luptat clasa muncitoare din țara noastră, a ieșit învingătoare, la fel cauza lui Luis Carlos Prestes, va reuși să înfrângă despotismul lacheilor brazilieni din serviciul Wall-Street-ului.

Știm că încă din 1935 Luis Carlos Prestes a fost urmărit de agenții imperialiști, arestat, închis ani de zile în temnițe, schingiuit și că acum când a reaprins torța libertății și a păcii, chemând poporul brazilian la lupta pentru pace, a fost pus din nou în urmărire.

Acum însă, urmărirea s'a transformat într-o vânatoare sângeroasă.

Călăii lui Dutra au pus pe capul lui Luis Carlos Prestes un premiu care ar stârni lăcomia oricărui burghez și l-ar face să-și

vândă și tatăl, însă poporul brazilian îl ascunde cu grijă pe iubitul lui conducător și luptător pentru libertate.

Nici amenințările și nici premiile nu pot cumpăra conștiința, spiritul de dreptate și dorința de libertate a poporului brazilian.

Călăii dolarului vor să asasineze pe Luis Carlos Prestes!

Dar Luis Carlos Prestes nu e singur! Poporul brazilian îl ascunde cu grijă iar milioanele de oameni ai muncii, milioanele de oameni simpli iubitori de pace, sunt alături de el și se ridică împotriva urmăririi sale.

În discuțiile avute cu tovarășii mei, ne-am hotărât să vă scriem această scrisoare, pentru a ne alătura milioanele de glasuri care cer imediată abandonare a urmăririi lui Luis Carlos Prestes și cerem asigurarea vieții, activității și libertății acestui erou al poporului brazilian.

Kiss Iosif
electrician la C.S.H.

Sprijinirea poporului coreean, o datorie a tuturor celor ce iubesc pacea

Cele peste 450 echipe pentru colectarea ajutorului poporului coreean, formate în raionul nostru, au și pornit pe străzile care le-au fost repartizate pentru a aduce la cunoștința cetățenilor din orașul Hunedoara, comunele și satele raionului, că în ziua de 27 și 28 Ianuarie va avea loc colecta pentru ajutorarea poporului coreean.

În aceste zile, cetățenii își vor putea afirma solidaritatea cu brațul popor coreean, victimă a agresiunii americane.

Ajutoarele ce se vor da ca: îmbrăcăminte călduroasă, pulovere,

fanele, fulare, căciulițe, mănuși, rochițe, încălțăminte, vor fi o contribuție la întărirea păcii și vor constitui o alinare a suferințelor mamei din Coreea a căror copii dorm în ger, departe de locuințele lor distruse de aviația barbarilor americani.

Trebuie luat ca exemplu gestul U.F.D.R.-istei Cosma Veronica, din Ghelar, mamă a 10 copii, care după ce a aflat dela echipa ce a fost pe la ea despre jalea poporului coreean, a spus:

— „Voi da o cămașă nouă pentru Coreenii loviți de urgia războiului deoarece sunt convin-

să că ajutându-i pe ei îmi apăr cei 10 copii ai mei, îmi apăr casa, satul și țara de schijele criminalilor imperialiști care vor să deslănțue un nou război mondial.

*
Cetățeni și cetățene!

Darul vostru din zilele de 27 și 28 Ianuarie, pentru ajutorarea poporului coreean, constituie un aport prețios la întărirea solidarității oamenilor dornici de pace, o contribuție la întărirea frontului ce va trebui să învingă pe cei ce vor să extindă focal războiului în întreaga lume.

Glorie eternă și recunoștință nețărmurită geniului nemuritor VLADIMIR ILICI LENIN!

În ziua de 21 Ianuarie, se împlinesc 27 de ani dela moartea lui Vladimir Ilici Lenin, conducătorul comunismului mondial, cel mai mare geniu al tuturor timpurilor și al tuturor popoarelor, întemeietorul eroicului Partid Bolșevic și al Statului Sovietic, organizatorul și animatorul marii Revoluții Socialiste din Octombrie, care a deschis o eră nouă în istoria omenirii.

Popoarele Uniunii Sovietice și țările cu democrație nouă marchează prin realizări în muncă și luptă pentru socialism împlinirea a 27 ani dela moartea marelui Lenin.

În multe țări capitaliste au loc în aceste zile adunări în cadrul cărora oamenii muncii arată succesele obținute în lupta de clasă împotriva capitaliștilor, cer consolidarea unității lor și își manifestă hotărârea neclintită de a lupta asemenea lui Lenin împotriva reacțiunii, împotriva primejdiei de război, pentru pace, democrație și socialism.

Lenin s'a născut la 10 Aprilie 1870, în orașul Simbirsk pe Volga, azi numit Ulianovsk.

La vârsta de 5 ani Lenin a învățat singur să citească, iar la vârsta de 9 ani a fost înscris în clasa I-a de liceu din Simbirsk.

La vârsta de 14—15 ani a citit opera lui Cernisevski „Ce să facem“, care lucrare a avut o mare influență asupra lui.

A mai citit operele lui Dobroliov și Pisarev, care în timpul acela erau difuzate ilegal.

În verile anilor 1885—1886 când s'a înapoiat din vacanță dela Petersburg, a dus cu el și opera însemnată a lui Marx „Capitalul“.

Lenin a fost din tinerețe dușmanul hotărât al întregii societăți țariste, ca elev în clasele superioare de liceu a nutrit idei revoluționare, ceace a manifestat chiar în lucrările lui școlare.

În anul 1887 s'a hotărât să intre definitiv în mișcarea revoluționară.

La 4 Decembrie 1887 Lenin este arestat din Universitatea din Cazan pe bază că este conducătorul mișcării opoziționiste.

La 5 Decembrie 1887, Lenin a fost exclus din Universitate, după care dată s'a hotărât să fie luptătorul neînfricat în lupta pentru eliberarea clasei muncitoare.

Tovarășul Stalin în „Cuvântarea rostită la reuniunea organizată de elevii școlii militare dela Kremlin la 28 Ianuarie 1924“ scoate în evidență câteva trăsături caracteristice ale lui Lenin:

VULTUR DE MUNTE

L-am cunoscut pe Lenin în 1903. Ce-i drept, nu l-am cunoscut personal, ci din depărtare, prin corespondență. Mi-a rămas însă o impresie neștersă, o impresie pe care am păstrat-o în tot cursul activității mele în partid. Mă aflam atunci deportat în Siberia. Cunoscând activitatea revoluționară a lui Lenin din ultimii ani ai secolului trecut și mai ales de după anul 1901, după apariția „Iscrei“, am ajuns la convingerea că avem în persoana lui Lenin un om excepțional. În ochii mei el nu era pe atunci un simplu conducător al partidului, ci creatorul lui de fapt, deoarece numai el înțelegea esența intrinsecă și necesitățile urgente ale partidului nostru. Când îl comparăm cu ceilalți conducători ai partidului nostru aveam neîncetat impresia că tovarășii de luptă ai lui Lenin — Plehanov, Martov, Axelrod și ceilalți — sunt cu un cap mai jos decât Lenin, că Lenin, în comparație cu ei, nu era pur și simplu unul dintre conducători, ci un conducător de tip superior, un vultur de munte, care nu cunoaște teama în luptă și care conduce cu îndrăzneală partidul înainte pe drumurile neexplorate ale mișcării revoluționare ruse. Această impresie mi s'a înrădăcinat atât de adânc în suflet, încât am simțit nevoia s'o comunic în scris unui bun prieten al meu care se afla atunci în emigrație, cerându-i să-mi spună părerea lui. După câțiva timp, aflându-mă deja deportat în Siberia — pe la sfârșitul lui 1903 —, am primit răspunsul entuziast al prietenului meu și o scrisoare simplă, dar foarte substanțială dela Lenin, căruia prietenul meu îi arătase scrisoarea primită dela mine. Scrisoarea lui Lenin era relativ scurtă, dar

cuprindea o critică îndrăzneată, curajoasă a practicii partidului nostru și expunea cu o admirabilă claritate și concizie tot planul de lucru al partidului pentru viitorul apropiat. Numai Lenin știa să trateze cele mai încurcate probleme așa de simplu și de limpede, așa de concis și de îndrăzneț, încât fiecare frază să nu vorbească, ci să săgeteze. Această scrisoare simplă și îndrăzneată mi-a întărit și mai mult părerea că avem în persoana lui Lenin vulturul de munte al partidului nostru. Nu pot să-mi iert faptul de a fi aruncat în foc, conform deprinderii mele de vechi ilegalist, această scrisoare a lui Lenin, ca și multe alte scrisori.

De atunci datează cunoștința mea cu Lenin.

MODESTIE

M'am întâlnit cu Lenin pentru prima oară în Decembrie 1905, la Tammerfors (în Finlanda), la conferința bolșevicilor. Nădăjduiam să-l văd pe vulturul de munte al partidului nostru, să-l văd pe marele om, mare nu numai din punct de vedere politic, ci, dacă vreți, și ca statură, pentru că în închipuirea mea mi-l zugrăveam pe Lenin ca pe un uriaș chipeș și impunător. Care nu mi-a fost însă desamăgirea când am văzut în fața mea un om ca toți oamenii, de statură mai mult mică decât mijlocie, și care nu se deosebea cu nimic, dar absolut cu nimic, de muritorii de rând...

Există obiceiul ca un „om mare“ să întârzie de regulă la adunare, pentru ca membrii adunării să-i aștepte apariția cu respirația tăiată, iar sosirea „omului mare“ să fie anunțată de către asistență printr'un „sst... tăcere... vine“. Acest ritual nu mi se părea de prisos, pentru că el impune, inspiră respect. Care nu mi-a fost însă desamăgirea când am aflat că Lenin venise la adunare înaintea delegaților și că, stând undeva într'un colț, conversa în modul cel mai simplu și mai obișnuit cu niște foarte obișnuiți delegați ai conferinței. Nu voi ascunde că acest fapt mi s'a părut atunci ca un fel de încălcare a unor reguli indispensabile.

Numai după aceea am înțeles că această simplitate și modestie a lui Lenin, această dorință de a rămâne neobservat sau, în orice caz, de a nu ieși în evidență și de a nu sublinia înalta lui poziție, că această trăsătură este una din marile calități ale lui Lenin — conducător nou al unor mase noi, mase simple și obișnuite, care formează cele mai adânci „straturi de jos“ ale omenirii.

O LOGICĂ PUTERNICĂ

Remarcabile au fost cele două cuvântări rostite de Lenin la această conferință, cu privire la

momentul politic și la problema agrară. Din nefericire nu s'a păstrat niciuna din ele. Cuvântările sale inspirate au stârnit entuziasmul furtunos al întregii conferințe. Neobișnuita putere de convingere, simplitatea și claritatea argumentării, frazele scurte, pe înțelesul tuturor, lipsa de emfază, lipsa oricăror gesturi teatrale și a oricăror fraze de efect care să vrea să facă impresie, — toate acestea făceau ca discursurile lui Lenin să se deosebească în chip favorabil de discursurile obișnuiților oratori „parlamentari“.

Însă nu această latură a discursurilor lui Lenin m'a captivat pe mine atunci. Am fost captivat de puternica și invincibila logică a discursurilor lui Lenin, o logică rece, dar care pune stăpânire pe auditor în mod temeinic, electrizându-l și cucerindu-l în întregime. Imi aduc aminte că mulți dintre delegați spuneau atunci: „Logica discursurilor lui Lenin te cuprinde din toate părțile ca niște tentacule puternice, te prinde ca într'un clește, din strânsoarea căruia nu-i chip să te smulgi: sau te predai, sau te hotărăști să fii complet înfrânt“.

Socot că această particularitate a discursurilor lui Lenin constituie cea mai mare calitate a artei lui oratorice.

NU SE VĂICĂREA NICIODATĂ

M'am întâlnit a doua oară cu Lenin în 1906, la Congresul dela Stockholm al partidului nostru. După cum se știe, la acest congres bolșevicii au fost în minoritate, au suferit o înfrângere. L-am văzut atunci pentru întâia oară pe Lenin în postura de învins. El nu semăna câtuși de puțin cu conducătorii care se văicăresc și disperă când au suferit o înfrângere. Dimpotrivă, înfrângerea îl prefăcuse pe Lenin într'un ghem de energie, care însuflețea pe adepții lui la noi lupte, în vederea victoriei viitoare. Vorbesc despre înfrângerea lui Lenin. Dar ce fel de înfrângere a fost aceasta? Să-i fi văzut pe adversarii lui Lenin — pe Plehanov, Axelrod, Martov și ceilalți — învingătorii în Congresul dela Stockholm; semănau prea puțin cu niște învingători adevărați, deoarece Lenin, prin critica necruțătoare făcută menșevismului, îi bătuse măr, cum se spune. Imi amintesc că noi, delegații bolșevici, strânsi laolaltă, îl priveam pe Lenin cerându-i sfat. În cuvintele unora dintre delegați se simțea oboseală, deprimare. Imi amintesc că Lenin, auzind astfel de cuvinte, spunea printre dinți, cu un ton mușcător: „Nu vă văicăriți, tovarășii, vom învinge cu siguranță pentru că avem dreptate“. Despre ura intelectualilor care se văicăresc, despre încrederea în propriile noastre forțe, în victorie, — despre acestea ne vorbea atunci Lenin. Se simțea că înfrângerea bolșevicilor este vremelnică și că bolșevicii vor trebui să învingă într'un viitor apropiat.

„Să nu te văicărești când suferi o înfrângere“ — iată trăsătura caracteristică a activității lui Lenin care l-a ajutat să strângă în jurul său o armată credincioasă până la capăt și încrezătoare în propriile ei forțe.

FĂRĂ ÎNGÂMFARE

La Congresul următor, ținut la Londra în 1907, au învins bolșevicii. L-am văzut atunci pentru întâia oară pe Lenin în postura de învingător. De obicei victoria îi amețește pe unii conducători, îi face aroganți și îngâmfați. De cele mai multe ori, în asemenea cazuri ei se lasă îmbătați de victorie, se culcă pe laurii victoriei. Lenin, însă, nu semăna de loc cu asemenea conducători. Dimpotrivă, tocmai după victorie el devenea deosebit de vigilent și de atent. Imi amintesc că în acele momente Lenin repeta mereu delegaților: „În primul rând, nu vă lăsați amețiți de victorie și nu deveniți îngâmfați; în al doilea rând, consolidați victoria câștigată; în al treilea rând, distrugeți-l definitiv pe adversar, pentru că el a fost numai înfrânt, dar e departe de a fi răpus“. Îi ridiculiza usturător pe delegații care afirmau cu ușurință că „de acum s'a terminat cu menșevicii“. Dovedea fără nicio greutate că menșevicii mai au încă rădăcini în mișcarea muncitorească, că trebuie să lupti împotriva lor cu pricepere, să te ferești, prin toate mijloa-

Glorie eternă și recunoștință nețarmurită geniului nemuritor VLADIMIR ILICI LENIN!

cele, de supraaprecierea propriilor tale puteri și, mai ales, de subaprecierea puterilor adversarului.

„A nu deveni îngâmfat după victorie” — iată trăsătura de caracter care i-a ajutat lui Lenin să aprecieze lucid forțele adversarului și să pună la adăpost partidul de eventuale surprize.

PRINCIPIALITATE

Conducătorii unui partid trebuie să prețuiască opinia majorității partidului lor. Majoritatea constituie o forță pe care conducătorii nu pot să n-o ia în seamă. Lenin înțelegea acest lucru tot atât de bine ca oricare alt conducător de partid. Dar Lenin nu ajungea niciodată prizonierul majorității, mai ales când această majoritate nu avea o bază principială. Au existat momente în istoria partidului nostru când părerea majorității sau interesele de moment ale partidului au venit în conflict cu interesele fundamentale ale proletariatului. În asemenea cazuri, Lenin, fără să stea mult pe gânduri, se situa cu hotărâre pe poziții principiale, împotriva majorității partidului. Mai mult: el nu se temea, în asemenea cazuri, să ia atitudine literalmente singur împotriva tuturor, socotind, după cum spunea adesea, că „politica principială este singura politică justă”.

În această privință sunt deosebit de caracteristice următoarele două fapte:

Primul fapt. Ne aflăm în perioada 1909–1911, când partidul, înfrânt de contrarevoluție, era în plină descompunere. Aceasta a fost o perioadă de neîncredere în partid, o perioadă în care nu numai intelectualii, ci în parte și muncitorii fugau în masă din partid, o perioadă în care se nega necesitatea activității ilegale, perioada lichidatorismului și a destrămării. Se formaseră atunci nu numai printre menșevici, dar și printre bolșevici o serie întreagă de fracțiuni și de curente, în cea mai mare parte rupte de mișcarea muncitorească. Se știe că tocmai în această perioadă a luat naștere ideea de a lichida complect munca ilegală și de a organiza muncitorii într-un partid stolăpinist legal, liberal. Lenin a fost atunci singurul care nu s'a lăsat târît de curentul general și a ținut sus steagul partidului, adunând forțele răzlețite și înfrânte ale partidului cu o răbdare uimitoare, cu o tenacitate extraordinară, luptând împotriva tuturor curentelor antipartinice din sânul mișcării muncitorești, apărând ideea de partid cu un curaj fără seamăn și cu o perseverență nemaipomenită.

Se știe că, în cele din urmă, Lenin a biruit în această luptă pentru partid.

Al doilea fapt. Ne aflăm în perioada 1914–1917, perioada desfășurării războiului imperialist, în cursul căruia toate — sau aproape toate — partidele social-democrate și socialiste s'au lăsat cuprinse de psihoza patriotică generală și s'au pus în slujba imperialismului autohton. A fost perioada când Internaționala a II-a și-a plecat steagul în fața capitalului, când nici măcar oameni ca Plehanov, Kautsky, Guesde și alții n'au rezistat în fața valului șovin. Lenin a fost atunci singurul — sau aproape singurul — care a pornit la luptă hotărâtă împotriva social-șovinismului și a social-pacifismului, demascând trădarea celor de felul lui Guesde și Kautsky și înfierând atitudinea echivocă a mediocrităților „revoluționare”. Lenin înțelegea că numai o minoritate infimă era alături de el, dar nu socotea că acest fapt are o importanță hotărâtoare, pentru că știa că singura politică justă, singura politică de viitor este politica internaționalismului consecvent, pentru că știa că politica principială este singura politică justă.

Se știe că Lenin a biruit și în această luptă, dusă pentru o nouă Internațională.

„Politica principială este singura politică justă” — iată formula cu ajutorul căreia Lenin a luat cu asalt noile poziții „inexpugnabile”, câștigând de partea marxismului revoluționar cele mai bune elemente ale proletariatului.

INCREDERE ÎN MASSE

Teoreticienii și conducătorii de partide care cunosc istoria popoarelor, care au studiat dela un capăt la celălalt istoria revoluțiilor sunt atinși câteodată de o boală urâtă. Boala aceasta se numește frica de masse, neîncrederea în capacitățile creatoare ale masselor. Acaastă boală dă

uneori naștere unui anumit aristocratism al conducătorilor față de massele care nu sunt atât de tari în istoria revoluției, dar care sunt chemate să sfărâme vechiul și să construiască noul. Teama că forțele elementare ar putea să se deslănțue, că massele ar putea „sfărâma mai mult decât trebuie” și dorința de a juca rolul unei dădace care se străduiește să învețe massele după carte, dar care nu dorește să învețe dela masse — iată baza acestui gen de aristocratism.

Lenin era antiteza unor astfel de conducători. Nu cunosc niciun alt revoluționar care să fi crezut atât de puternic ca Lenin în forțele creatoare ale proletariatului și în puterea de orientare revoluționară a instinctului de clasă al acestuia. Nu cunosc niciun alt revoluționar care să fi știut să biciuiască atât de nemilos ca Lenin pe îngâmfații critici ai „haosului revoluționar” și ai „bacanelor acțiunilor arbitrare ale masselor”. Imi amintesc că, răspunzând în timpul unei conversații la observația unuia dintre tovarăși că „după revoluție trebuie să se stabilească o ordine normală”, Lenin a spus sarcastic: „E o mare nenorocire dacă oamenii care doresc să fie revoluționari uită că cea mai normală ordine în istorie este ordinea revoluției”.

Iată cum se explică atitudinea disprețuitoare a lui Lenin față de toți aceia care se străduiau să privească massele de sus și să le învețe după carte. Iată de ce Lenin propovăduia neîncetat: învățați dela masse, căutați și înțelegeți cât mai bine acțiunile lor, studiați cu toată atenția experiența practică a luptei masselor.

Increderea în forțele creatoare ale masselor — iată trăsătura caracteristică a activității lui Lenin care i-a dat posibilitatea să înțeleagă mișcările spontane și să le îndrepte pe calea revoluției proletare.

GENIU AL REVOLUȚIEI

Lenin a fost un revoluționar înnăscut. A fost un adevărat geniu al exploziilor revoluționare și un maestru neîntrecut în conducerea revoluției. Niciodată nu se simțea mai la largul lui și mai voios ca în epocile de sguduire revoluționare. Nu vreau deloc să spun prin aceasta că Lenin aproba deopotrivă orice sguduire revoluționară și că întotdeauna și în orice condiții era pentru explozii revoluționare. Nicidecum. Vreau numai să spun că niciodată nu se manifesta atât de deplin și atât de limpede geniala putere de previziune a lui Lenin ca în timpul exploziilor revoluționare. În zilele de cotituri revoluționare el înflorește literalmente, căpăta darul previziunii, prevedea mișcarea claselor de zig-zagurile probabile ale revoluției, văzându-le ca în palmă. Nu degeaba se spune în cercurile noastre de partid că „Ilici știe să înnoate în valurile revoluției ca peștele în apă”.

De aci și „uimitoarea” claritate a lozincilor tactice și „amețitoarea” îndrăzneală a planurilor revoluționare concepute de Lenin.

Imi amintesc de două fapte foarte caracteristice care ilustrează această trăsătură a lui Lenin.

Primul fapt. Ne aflăm în perioada premergătoare Revoluției din Octombrie, când milioane de muncitori, țărani și soldați, împinși de criza din spatele frontului și de situația critică de pe frnt, cereau pace și libertate; când generalii și burghezia pregăteau dictatura militară în vederea „războiului până la capăt”; când întreaga așa zisă „opinie publică”, toate așa zisele „partide socialiste” erau împotriva bolșevicilor, tratându-i ca „spioni ai Nemților”; când Cherenschi se străduia — și reușise în parte — să împingă în ilegalitate Partidul Bolșevic; când armatele încă disciplinate și puternice ale coaliției austro-germane stăteau față în față cu armatele noastre obosite și în curs de destrămare, iar „socialiștii” din Apusul Europei continuau foarte liniștiți să fie în bloc cu guvernele lor pentru a duce „războiul până la victoria deplină”...

Ce însemna să începi insurecția într'un asemenea moment? Să începi insurecția în asemenea împrejurări însemna să mizezi totul pe o singură carte. Dar Lenin nu s'a temut să riște, pentru că el știa, vedea cu privirea lui clarvăzătoare că insurecția este inevitabilă, că insurecția va în-

vinge, că insurecția din Rusia va pregăti sfârșitul războiului imperialist, că insurecția din Rusia va pune în mișcare massele chinuite din Apus, că insurecția din Rusia va preface războiul imperialist într'un război civil, că insurecția va avea ca rezultat Republica Sovietelor, că Republica Sovietelor va fi sprijinul mișcării revoluționare din întreaga lume.

Se știe că această prevedere revoluționară a lui Lenin s'a îndeplinit apoi cu o exactitate uimitoare.

Al doilea fapt. În primele zile ale Revoluției din Octombrie, Consiliul Comisarilor Poporului încearcă să silească pe comandantul suprem, generalul rebel Duhonin, să înceteze operațiunile militare și să înceapă tratative cu Nemții în vederea armistițiului. Imi aduc aminte că Lenin, Crâlenko (viitorul comandant suprem) și cu mine ne-am dus la Marele Stat Major din Petrograd, la linia telegrafică directă, pentru a trata cu Duhonin. Era un moment foarte critic. Duhonin și Marele Cartier General refuzau categoric să execute ordinul Consiliului Comisarilor Poporului. Corpul ofițeresc al armatei era în întregime în mâinile Marelui Cartier General. Cât despre soldați, nu se știa încă ce va spune această armată de 14.000.000 de oameni, subordonată așa ziselor organizații de armată, care erau împotriva Puterii Sovietice. Iar la Petrograd, după cum se știe, revolta iuncherilor era pe cale de a izbucni. În afară de aceasta, Cherenschi pornea împotriva Petrogradului. Imi amintesc cum, după o oarecare pauză în fața aparatului, fața lui Lenin se luminează deodată de o lumină neobișnuită. Se vedea că luase o hotărâre. „Să mergem la postul de radio” — spuse Lenin —, „ne va aduce un mare serviciu: printr'un ordin special îl vom înlocui pe generalul Duhonin, numind în locul lui pe tovarășul Crâlenko comandant suprem, și peste capul comandanților vom adresa un apel soldaților, îndemnându-i să imobilizeze pe generali, să înceteze operațiunile militare, să intre în legătură cu soldații austro-germani, luând cauza păcii în propria lor mână.”

Era un „salt în necunoscut”. Dar, Lenin, nu se temea de acest „salt”; dimpotrivă el s'a hotărât să-l facă, pentru că știa că armata vrea pace și că o va cuceri, înlăturând toate piedicile de orice fel din calea ei, pentru că știa că proclamarea în acest chip a păcii nu va putea să nu influențeze pe soldații austro-germani, că ea va deslănțui dorința de pace pe toate fronturile, fără excepție.

Se știe că și această previziune revoluționară a lui Lenin s'a realizat apoi cu cea mai mare exactitate.

Clarviziunea genială, capacitatea de a sesiza repede și de a descifra sensul lăuntric al evenimentelor viitoare — iată trăsătura caracteristică a lui Lenin care l-a ajutat să stabilească o strategie justă și o linie de conduită clară în momentele de cotitură ale mișcării revoluționare.

Lenin nu mai este, dar milioane de oameni ai muncii din lumea întreagă au moștenit învățătura sa nemuritoare, dărzenia sa în lupta pentru triumful comunismului.

Cauza lui Lenin trăiește în mișcarea comunistă mondială, în marile transformări sociale din țările de democrație populară.

Ea este întruchipată de puternica Uniune Sovietică, de marele Stalin, al cărui nume exprimă măreția victorioasei Uniuni Sovietice și cheamă la luptă pentru un viitor mai fericit al omenirii.

Mărețele idei a lui Lenin și Stalin ne luminează calea spre noi victorii ale comunismului.

Pentru proletariatul internațional, pentru toți oamenii muncii, pentru întreaga omenire progresistă este o fericire că după moartea timpurie a lui Vladimir Ilici Lenin, învățătura și opera lui sunt continuate de genialul învățător și conducător al oamenilor muncii, a celor asupriți și exploatați din lumea întreagă, Iosif Vissarionovici Stalin.

Este o fericire pentru omenire că în fruntea lagărului democratic, antiimperialist, stă puternica Uniune Sovietică cu Partidul Bolșevic al lui Lenin și Stalin, oțelit în cele mai grele lupte și încercări.

Sub mărețul și invincibilul steag al Leninismului și numai sub acest steag, omenirea muncitoare se va putea elibera definitiv de robia capitalistă și va putea scăpa de războaiele imperialiste agresive.

Glorie eternă și recunoștință nețarmurită geniului nemuritor Vladimir Ilici Lenin!

Slavă și viață lungă, genialului continuator al operei sale, Iosif Vissarionovici Stalin.

VIATA DE PARTID

Ridicarea nivelului politic și ideologic a membrilor de partid, sarcină centrală a birourilor și secretarilor organizațiilor de bază

În urma hotărârii C. C. al Partidului Muncitoresc Român asupra rezultatului anului școlar 1949/1950 și pregătirii anului școlar 1950/1951, în învățământul de partid, la Hunedoara s'a trecut la organizarea temeinică a tuturor formelor de învățământ de partid în spiritul hotărârii de mai sus.

Astfel în Combinatul Siderurgic Hunedoara, pentru încadrarea membrilor de partid în diferite forme de învățământ, birourile organizațiilor de bază împreună cu Sectorul de propagandă al organizației de partid, au analizat nivelul politic al fiecărui membru în parte, repartizându-i astfel: membrii cu nivelul mai scăzut au fost incluși în cercuri de politică curentă, prima treaptă a învățământului de partid; cei cu nivelul mai ridicat decât primii, în cursurile serale, iar restul în cercuri de studiu al Scurtei biografii a tov. Stalin și cercuri de studiu al Istoriei P. C. (b) al URSS.

Propagandiștii celor 9 cercuri de politică curentă constituite în Combinat, au urmat un curs special de calificare pentru însușirea metodelor de predare, precum și pentru ridicarea calității activității cercurilor.

La fel și propagandiștii celor 5 cursuri serale, 7 cercuri de studiu al Scurtei biografii a tov. Stalin și 4 cercuri de studiu al Istoriei P. C. (b) al URSS. au urmat cursuri speciale de calificare pentru îmbunătățirea propagandei în învățământul de partid.

Activitatea acestor forme de învățământ se desfășoară după un program bine stabilit.

Propagandiștii primesc un ajutor prețios din partea Cabinetului de partid prin seminarele organizate înaintea fiecărei predări, seminarii în care se lămuresc toate proble-

mele ce nu par destul de clare propagandiștilor.

Deasemeni propagandiștii își îmbunătățesc munca prin schimburi de experiență în consfătuiri și prin participare la lecții ideologice.

Însă, cu excepția tov. Florea Nicolae, propagandist la cercul de politică curentă Nr. 9 și a tov. Munteanu Ioan, propagandist la cercul de politică curentă Nr. 3, care și-au însușit bine materialul și îl predau în bune condițiuni, dovedind o înaltă conștiințiozitate față de sarcinile trasate de Partid, tov. Laurențiu Nicolae, Topliceanu Ioan și ceilalți cinci propagandiști nu sunt pătrunși de importanța sarcinii încredințate de Partid și astfel, cercurile conduse de ei nu-și trăiesc viața, de multe ori propagandiștii lipsind dela seminarii și știindu-se nepregătiți, nu se prezintă la ședințele cercurilor respective. Față de propagandiștii care nu-și duc conștiințioși sarcinile la bun sfârșit, Comitetul de partid a luat măsuri pentru înlocuirea lor.

La cursurile serale de partid, propagandiștii dovedesc multă conștiințiozitate, evidențindu-se prin predări metodice și seminarii sistematice tov. Gherghel Cornel, Toma Constantin și Lupu Vasile.

La cercurile de studiu a Scurtei biografii a tovarășului Stalin și a Istoriei P. C. (b) al URSS., propagandiștii, cu excepția tov. Borșan Ioan care își dă interesul pentru bunul mers al cercului respectiv, ceilalți ca: Peștriș Nicolae, Vâlceanu Aron și alții dau dovadă de o totală delăsare față de importanța sarcinilor ce le-a fost încredințată.

Dacă părțile negative sunt mai multe decât cele pozitive, aceasta se datorește în primul rând birourilor organizațiilor de bază și

în special secretarilor organizațiilor de bază, care răspund de ridicarea nivelului politic al membrilor și de creșterea de noi cadre, și care au neglijat complet controlul activității formelor de învățământ, neluând nicio măsură pentru activizarea propagandiștilor și mobilizarea membrilor și a cursanților pentru o frecvență regulată. Acolo unde biroul și secretarul organizației de bază au pus accent pe ridicarea nivelului politic și ideologic, activitatea formelor de învățământ s'a desfășurat în bune condițiuni.

Astfel biroul și secretarul Organizației de bază „Furnale”, ocupându-se îndeaproape cu mobilizarea membrilor din organizația sa, a reușit să obțină o frecvență multumitoare la formele de învățământ, care a avut ca rezultat o creștere a nivelului politic și ideologic a membrilor, ei muncind cu mai mult elan la îndeplinirea sarcinilor din planul de producție.

Spre deosebire de această organizație de bază, birourile și secretarii organizațiilor de bază dela O. S. M. și Laminoare, nu s'au interesat îndeaproape de ridicarea nivelului politic și ideologic al membrilor și tocmai de aceea nici producția nu merge în bune condițiuni.

Ținând seamă că ridicarea nivelului politic și ideologic este o sarcină principală a fiecărui membru de partid, birourile organizațiilor de bază și secretarii, trebuie să lichezeze cu atitudine de nepăsare pe care au avut-o până acum și să treacă la realizarea sarcinilor trasate în Hotărârea C. C. al P. M. R. în legătură cu învățământul de partid.

Pipoș Ioan

Șeful Secției Propagandă și Agitație în Comitetul Raional P. M. R. Hunedoara

Să ajutăm din toată inima bravul popor coreean!

Cetățeni și cetățene,

Pregătiți-vă din vreme pentru colecta ce va avea loc în zilele de 20 și 21 Ianuarie 1951, în orașele reședință de regiuni, iar în zilele de 27 și 28 Ianuarie 1951, în orașele capitale de raioane și orașe nereședință, în comune și sate.

Se pot dona numai obiecte de îmbrăcăminte, ca: flanele, pulovere, rochii, haine, lenjerie de corp, ciorapi, mănuși, fulare, căciuli, genunchiere, ghete, pantofi, etc., ca și obiecte de îmbrăcăminte pentru copii. Aceste obiecte pot fi uzate și se vor repara în clăci.

Colecta se va face de către echipe speciale, având câte un responsabil împuternicit pe baza unei delegații cu ștampilă, și care va purta o banderolă.

La orașe colecta se va face pe bază de chitanțiere, iar la sate pe bază de tabele ștamplate.

Nu se vor face donații în bani prin echipele de colectare.

Din neglijența unor elemente inconștiente, Combinatul a fost păgubit cu 66.665 lei

Lupta pentru un regim sever de economii a luat un avânt puternic în rândurile muncitorilor din Combinatul Siderurgic Hunedoara care au început să-și deschidă conturi personale de economii, în care înscriu zilnic sume frumoase.

Însă pe lângă marea majoritate a celor încadrați în această luptă, sunt și unii muncitori și funcționari care nu numai că nu se străduiesc a face economii, dar, prin totala lor neglijență în serviciu produc pagube Combinatului.

Iată un exemplu grăitor: Delegatul întreprinderii D.A.C. de pe lângă Combinatul Hunedoara a încărcat piese vechi din fontă în vagonul 416 629 pe care l-a expediat la Orăștie.

D.A.C. Orăștie, găsind piesele prea mari și neputându-le descărca la timp, de teamă ca vagonul să nu intre în locație, l-a reexpe-

diat încărcat pe adresa: „Combinatul Siderurgic Hunedoara”.

La Hunedoara, vagonul a fost trecut pe o fișă de recepție și fișa a fost trimisă Serv. „Control calitativ”.

Aici fișa a primit un referat: „vagonul nu ne aparține fiind proprietatea D.A.C.”.

Ce măsuri urmau a se lua în urma acestui referat?

Trebuia anunțată imediat „Magazia” care la rândul ei trebuia să recarteze vagonul la D. A. C. Orăștie, sau să se descarce vagonul în contul D. A. C.

Cum s'au petrecut lucrurile însă?

Referentul principal al „Magaziei de fier vechi”, Marcea Nicolae, primind fișa de recepție cu referatul „nu ne aparține” a găsit de cuviință să o rupă și s'o arunce la coș neanunțând pe nimeni.

Și astfel, vagonul a rămas la Bătega timp de 6 zile până ce „Magazia” l-a recariat din nou la Orăștie.

În urma acestei neglijențe a referentului Marcea Nicolae și a controlorului de vagoane dela C.F.U. care nu s'a interesat de ce vagonul nu se descarcă, Combinatul a fost păgubit cu suma de lei 66.665, reprezentând locația pe 6 zile și contravaloarea transportului dela Hunedoara la Orăștie. Ne întrebăm:

Așa cred tovarășii în cauză că vor contribui la efortul general al muncitorilor din Combinat pentru îndeplinirea sarcinilor puse în fața lor de Planul Cincinal?

Credem că Direcțiunea va lua măsuri ca pe viitor asemenea cazuri să nu se mai repete.

Stoonescu Gheorghe
corespondent

Mărirea productivității muncii, o garanție a îndeplinirii sarcinilor din Planul Cincinal

Un viu entuziasm a cuprins pe oamenii muncii din Hunedoara, aflând de mărețele sarcini ale primului nostru Plan Cincinal, care crează premisele de dezvoltare ale Combinatului nostru și va contribui la îmbunătățirea traiului celor ce muncesc.

Construirea de noi utilaje, furnale și cuptoare, mecanizarea celor vechi și folosirea rezervelor în Combinatul Siderurgic Hunedoara, vor îmbunătăți și ridica productivitatea muncii, fiind o garanție a îndeplinirii sarcinilor trasate de Planul Cincinal, Combinatului Siderurgic Hunedoara.

***

Nespus de grea a fost în trecut munca furnaliștilor dela furnalele Nr. 3 și 4, în special pe terenul de sus.

Muncind câte 3—4 muncitori la gaturile furnalelor, viața lor era tot mereu periclitată de gazele și flăcările ce eșeau datorită relei funcționări a furnalelor.

Aceeaș era și situația muncitorilor dela vagonetele cu care se făcea alimentarea furnalelor. Drumul de circulație dela silozuri la furnale era anevoios și răpea un prețios timp.

La 1 Ianuarie 1951, furnalele 3 și 4 au fost scoase din funcțiune pentru a fi reparate și mecanizate cu utilaje moderne.

Angajamentele prind viață

Odată începute lucrările de demontare, fiecare echipă și fiecare om în parte, a luat cunoștință de timpul în care trebuie să se execute lucrarea.

Întreg colectivul de muncă și-a luat angajamentul să repue în funcțiune furnalele 3 și 4 până la 10 Februarie, adică cu cinci zile înaintea termenului fixat.

La demontarea gâtului furnalului 3, echipele tovarășilor Rogotenco Victor și Blum I și-au îndeplinit angajamentele, terminând demontarea cu 4 zile înainte de termen, astfel că și montarea a început cu patru zile înainte, adică în ziua de 8 Ianuarie 1951.

Deasemeni la consolidarea podului de pe terenul de sus a furnalelor și la executarea lucrărilor la calea de mecanizare, echipele de lăcătuși conduse de Hegy Carol și Vonica Gh. au dat viață angajamentelor, realizând depășiri de 120 la sută, iar lucrarea a terminat-o în ziua de 13 Ianuarie a. c., cu 5 zile înainte de termenul prevăzut.

Și la demontarea furnalului Nr. 4 s'au îndeplinit angajamentele.

Cu toate greutățile ce au survenit, echipele lui Benedekfi Ludovic și Oprea

Ioan au terminat demontarea gâtului furnalului cu patru zile înainte de termen, așa după cum și-au luat angajamentul

***

Pentru echipele lui Cușmir Gh. și Klein Mihai care lucrează la modificarea sacului de praf dela furnalul Nr. 3, fiecare minut câștigat prin buna organizare a muncii, constituie garanția îndeplinirii angajamentelor.

Propunându-și să se modifice sacul de praf cu legăturile conductelor de gaze dela furnalul Nr. 3, înainte de termen, și-au luat angajamentul să prețuiască și secundele spre a putea termina modificarea sacului de praf în ziua de 20 Ianuarie în loc de 12 Februarie, cum le-a fost fixată data modificării.

Deasemeni, colectivul de muncă dela modificarea cowperelor Nr. 10, 11 și 12, cowpere care înzestrate cu dispozitive speciale vor trece dela funcționarea cu gaz brut la funcționarea cu gaz spălat, și-a luat angajamentul să termine modificarea pe ziua de 5 Februarie 1951, deci cu 35 zile înaintea termenului fixat — 12 Martie.

Până în prezent, lucrând la demontarea părților mecanizate dela cowpere la partea inferioară a furnalelor, prin buna organizare a muncii s'a evidențiat în chip deosebit echipa tovarășului Opreșan Savu.

Ce înseamnă folosirea macaralei „Papagal”?

Pentru demolarea cărămizii, rezidirea, așezarea și montarea blindajului, precum și pentru montarea celor opt console și sprijinirea sistemului mecanic de încărcare a furnalelor, s'a câștigat timp prin faptul că se folosește o macara sistem „Papagal”.

Macaraua montată, constă dintr-o instalație foarte ușoară care funcționează mecanic și rapid.

Datorită iușelei cu care se lucrează cu această macara, numărul brațelor de muncă se reduce cu 60 la sută.

Deasemeni munca a 10 dulgheri care trebuiau să facă schelăria, precum și materialul lemnos și alte utilaje necesare schelăriei, a fost înlocuit prin folosirea acestei macarale care, prin funcționarea ei în toate pozițiile, este un foarte prețios ajutor în lupta pentru îndeplinirea angajamentelor

Așa luptă colectivele de muncă dela furnalele Nr. 3 și 4 pentru a repune în funcțiune cele două furnale din Combinatul Siderurgic Hunedoara, pentru ca acestea să dea Patriei cât mai multă fontă.

Muncitorii dela „Victoria”-Călan au constituit un Contra-plan

În ședința din 15 Ianuarie 1951, muncitorii și tehnicienii uzinei „Victoria”-Călan, au analizat sarcinile ce le pune Planul Cincinal acestei uzine și au hotărât să întocmească contra-planuri prin care sarcinile Planului Cincinal să fie îndeplinite în 4 ani și jumătate.

Astfel contra-planul furnaliștilor este cu 14,3% mai mare decât sarcinile ce le revin din Planul Cincinal, iar al turnătorilor cu 14,4% mai mare.

Pentru a asigura reușita contra-planului, s'au pornit întreceri socialiste între brigăzi — în număr

de 6 — echipe în număr de 143 și individuale în număr de 596.

Deasemeni, colectivul de muncitori și tehnicieni dela Turnătorii, a chemat la întrecere colectivul Furnaliștilor, cu criterii concrete; Atelierul Mecanic a chemat la întrecere secția Electrică; Atelierul Montaj a chemat la întrecere secția Emailaj.

În frunte cu inginerii Mircea Nicolae care a chemat la întrecere pe ing. Mărculescu Mircea, muncitorii s'au chemat la întrecere individuală încheind contracte socialiste pe profesii.

Contra-planul muncitorilor dela „Victoria”-Călan devine realitate

Furnaliștii dela uzina „Victoria” Călan, au pornit din primele zile ale Planului Cincinal lupta pentru depășirea sarcinilor ce le revin și a angajamentelor luate în contra-plan.

Lichidând aproape complet absențele nemotivate și trecând la organizarea temeinică a muncii prin repartizarea de sarcini concrete pe om și loc de muncă, echipele de furnaliști au obținut importante succese.

Echipa lui Murgu Iosif se află în fruntea întrecerii pe profesii,

obținând pe prima jumătate a lunii Ianuarie depășirea normei cu 41,119% și este urmată de echipa lui Eneșoi Lazăr și a lui Copeț Petru care și-au depășit sarcinile dând respectiv cu 25,78% și 23,14% mai multă fontă peste program.

Rezultatele obținute de furnaliști, oglindesc puternicul lor elan cu care au pornit bătălia de a da Patriei mai multă fontă de bună calitate care să constituie un aport prețios la întărirea mărețului lagăr al păcii.

Acțiunea poporului german pentru crearea unui Consiliu Constituant al întregii Germanii

A trecut mai mult de o lună, de când primul ministru al Republicii Democratice Germane, Otto Grotewohl, s'a adresat cancelarului dela Bonn, Adenauer, cu propunerea de a începe tratative pentru crearea unui Consiliu constituant al întregii Germanii. În tot acest timp, propunerea lui Grotewohl a fost și continuă să se afle în centrul atenției întregii opinii publice progresiste din Germania. Mișcarea pentru crearea unui Consiliu constituant al întregii Germanii s'a transformat într-o adevărată mișcare populară, ea cuprinzând cele mai largi păături ale populației, independent de situația lor socială și de convingerile lor politice.

Pentru fiecare german cinstit, propunerea lui Grotewohl a deschis două căi: pentru unitatea sau împotriva unității Germaniei. Desigur că marea majoritate a poporului german a răspuns pozitiv la această întrebare, fiind gata să sprijine propunerea pentru crearea Consiliului constituant al întregii Germanii.

Din toate colțurile Germaniei sosesc mii de moțiuni și rezoluții prin care oamenii muncii își exprimă hotărârea de a sprijini inițiativa lui Grotewohl. Colectivele celor mai mari uzine din Germania Occidentală se alătură în unanimitate propunerii primului ministru al Republicii Democratice Germane. Laolaltă cu muncitorii și funcționarii instituțiilor din Germania Occidentală, această propunere este susținută de militanți sociali, de scriitori, de clerul catolic și protestant, precum și de mulți proprietari de fabrici și uzine. Proprietarul și colectivul de muncitori al fabricii „Venike” din Bielefeld (zona engleză) subliniază în scrisoarea lor că dorința de a realiza un Consiliu constituant al întregii Germanii „este dorința mării majorități a populației din Germania Occidentală”. Propunerea lui Grotewohl este sprijinită și de Zigler, fostul oberbürgermeister social-democrat al Nürenbergului, de poetul Willy Büniger, de scriitorul de Martini, de președintele „Ligi Germane a Păcii” von Schonai și de mulți alții.

Chiar și presa burgheză din Germania Occidentală nu poate trece sub tăcere această expresie limpede a voinței poporului German. Ziarul „Nachrichten” declară: „Părerea că Adenauer ar face bine dacă ar da un răspuns pozitiv la invitația primului ministru Grotewohl, începe să aibă din ce în ce mai mulți aderenți”. Ziarul subliniază că poziția pe care s'a situat Adenauer în această problemă nu este sprijinită nici chiar de cercurile conducătoare dela Bonn „Nu trebuie neglijată nici cea mai mică posibilitate de a reface unitatea Germaniei” — scrie un alt ziar burghez „Frankfurter Allgemeine Zeitung”. Ziarul „Stuttgarter Zeitung” se alătură propunerii lui Grotewohl și declară că în Germania Occidentală „situația nu este atât de simplă cum caută s'o prezinte cei din Apus”, cu alte cuvinte că nu se poate ignora voința populației din Germania Apuseană.

Aprobarea propunerii lui Grotewohl de către majoritatea populației germane arată că această propunere corespunde intereselor vitale ale poporului și exprimă dorința lui profundă pentru unitatea și suveranitatea națională.

Adenauer și Schumacher își dau jos măștile.

Clică vândută a lui Adenauer se teme de judecata poporului. Acțiunile guvernărilor dela Bonn în decursul lunii care a trecut au arătat din cale afară de grăitor că funcția lor principală constă în a zădărnici realizarea dorințelor poporului de a se reface unitatea națională a Germaniei.

Este adevărat că în fața mișcării generale pentru acceptarea propunerii lui Grotewohl, Adenauer nu s'a hotărât să refuze dintr'odată această propunere. El a recurs la tactica tergiversărilor și a tăcerii.

Încă la începutul lui Decembrie, reprezentantul guvernului din Bonn a arătat destul de sincer adevărata cauză a manevrelor lui Adenauer: „Având în vedere atmosfera psihologică din Germania Occidentală, — a declarat el, — nu se poate răspunde printr'un refuz hotărât la demersul lui Grotewohl”. „Atmosfera psihologică”, nefavorabilă pentru marionetele americane din Germania Occidentală (adică noua intensificare a mișcării pentru unitatea Germaniei), a speriat pe guvernarea dela Bonn, care în „Statul lor” de marionete se simt ca pe un vulcan. Abia după o lună, ei au căpătat din nou darul vorbirii și au început să facă declarații în care „se izolează” de propunerea lui Grotewohl.

La sfârșitul lunii Decembrie, agenția germană D.P.A. bazându-se pe atitudinea luată de cercurile oficiale dela Bonn, „a desmințit” categoric toate comunicatele prin care se arăta că Adenauer intenționează să înceapă tratative cu guvernul Republicii Democratice Germane. La rândul său însuși Adenauer a adus în cuvântarea ținută cu prilejul Anului Nou cele mai stupide învinuiri Republicii Democratice Germane și a dat să se înțeleagă clar că nu intenționează să întreprindă niciun fel de tratative.

O cuvântare și mai sinceră a ținut Schumacher, căpătania social-trădătorilor din Germania Apuseană. El s'a declarat împotriva tratativilor pentru crearea unui Consiliu constituant pe întreaga Germanie. La 3 Ianuarie 1951, consilierul „fracțiunii parlamentare” a socialiștilor germani de dreapta, Lütken, a declarat fățiș: „Nu trebuie să se ducă niciun fel de tratative cu Grotewohl!”

Cuvântările lui Adenauer și Schumacher au demascat încă odată în fața populației germane politica scizionistă a guvernărilor dela Bonn. Ele au arătat că unitatea Germaniei poate fi obținută numai prin lupta hotărâtă cu scizionistii democrați-creștini, socialiștii de dreapta din Germania și cu stăpânii lor imperialiști.

Poporul german este pentru unitatea Germaniei.

Adenauer și Schumacher au sperat că tactica lor de tergiversări și compromisuri va slăbi mișcarea pentru crearea unui Consiliu constituant al întregii Germanii. Totuși, speranțele lor nu s'au îndeplinit. Mișcarea pentru adoptarea propunerii lui Grotewohl se intensifică din ce în ce mai mult. După cum a subliniat, pe bună dreptate, Otto Grotewohl la articolul său publicat în sfârșitul lui Decembrie în ziarul „Neues Deutschland”: „Propunerea de a crea un Consiliu constituant al întregii Germanii, după cum era și de așteptat și după cum s'a arătat în mod grăitor, corespunde într'atât dorinței și voinței poporului nostru, încât până la urmă sprijinul crescând al acestei propuneri va fi asigurat”

Neîndemânaticile manevre ale clicii Adenauer-Schumacher pot să aducă numai la rezultate negative pentru guvernarea Germaniei Occidentale. Ele arată milioanele de germani din Germania Occidentală că politica scizionistilor dela Bonn contravine intereselor vitale ale poporului german. Asta duce la izolarea clicii Adenauer-Schumacher de populația Germaniei Occidentale, la încadrarea a noi milioane de germani în frontul național al Germaniei democratice

Împotriva voinței cercurilor conducătoare dela Bonn și a imperialiștilor americano-englezi care stau în spatele lor, lupta oamenilor muncii germani pentru o Germanie unită democratică crește și se lărgeste pe zi ce trece.

(Din „Veac Nou”)

In unele sectoare ale raionului nostru treburile nu merg bine pentru că:

... la secția Construcții-Proiecte (Pregătirea lucrului) dela Combinatul Siderurgic Hunedoara, nu verifică nimeni formularele „Dispoziții de lansare în fabricație” și sunt trimise secțiilor fără a se indica calitatea materialelor conform Standardului de Stat sau indicându-se greșit, ceea ce produce neînțelegeri și greutăți în executarea comenzilor.

... telefoanele din Combinatul Siderurgic nu funcționează bine, defectându-se neconținut și atunci când funcționează nu se pot utiliza, deoarece numerele la telefoane se schimbă dela o zi la alta, neizbutindu-se a se înlocui un tablou definitiv al numerelor.

... Magazionerul Nemedi Carol dela Magazia de materiale Nr. 3 a C.S.H.-ului, nu permite ca cel ce se prezintă cu bonuri pentru a ridica materiale să asiste la cântărirea lor, amenințând cu chemarea pazei atunci, când solicitatorul insistă.

... la serviciul Mecanic Șef dela I.C.S.H., respectiv secția de „Lansare” nu se știe că o piesă turnată pentru ansamblare trebuie și prelucrată și astfel pentru o parte din piesele necesare furnalelor 3 și 4 s'a dat „Dispoziție de lansare” numai pentru turnare, omițându-se prelucrarea

... deși s'a cerut serviciului Protecția Muncii dela I.C.S.H. prin adresa Nr. 0.620/17 din 13 Octombrie 1950 și apoi s'au mai făcut trei reveniri, nici până în prezent acesta n'a luat măsuri de înființarea unui post de prim-ajutor, solicitat de serviciul Construcții a I.C.S.H.-ului.

... la secțiile Atelierelor principale C.F.R. Simeria nu există nici o gazetă de perete care să oglindească eforturile muncitorilor, să-i stimuleze și să critice lipsurile; singura gazetă pe Atelierele principale, gazeta centrală ce se află lângă poartă, nu are articolele schimbate dela 20 Decembrie 1950.

... caloriferele dela secția Turnătorii așteaptă să fie puse în funcțiune de 3 ani, iar în timpul iernii nisipul întrebunțat pentru formare, este întotdeauna înghețat.

In primele zile ale Cincinalului minierii au obținut succese importante

În lupta pentru obținerea de noi succese în cadrul Planului Cincinal, minierii din Ghelar au pornit cu entuziasm la munca pentru îndeplinirea și depășirea noilor norme.

Echipa minerului Lup Ioachim dela orizontul II, prin buna organizare a muncii a obținut pe prima decadă a lunii Ianuarie o depășire de 95%, iar echipa lui Alic Iosif-Băloni dela acelaș orizont o depășire de normă de 65%.

La orizontul I, echipa condusă de Vlad Aurel a dat cu 55 la sută

peste normă.

Echipa minerului Scieja Petru dela orizontul III a dat cu 45 la sută peste normă.

Și echipa lui Vlad Gheorghe dela orizontul Lucaci a realizat o depășire de 55 la sută, iar echipa condusă de Zlătior Simion a dat 60% peste normă.

Așa înțeleg muncitorii dela Minele de fier Ghelar să lupte cu noile norme pentru îndeplinirea mărețelor sarcini care le stau în față în cadrul Planului Cincinal.

Lupta pentru economii a luat un nou avânt

Acțiunea pentru valorificarea deșeurilor și a rămășițelor de oțel provenite din laminare și din declasarea oțelului la C.S.H., se intensifică.

De curând a luat ființă un atelier de recuperare a deșeurilor, care din materialele declasate produce sape, lopeți și târnăcoape necesare exploatărilor miniere ce aparțin Combinatului și pentru comercializare.

În perioada dela 1 la 15 Ianuarie acest atelier a valorificat peste 5.700 kg. de resturi de oțel și fier vechi, lucrând târnăcoape pentru

Minele de fier Ghelar și Teliuc.

Prin valorificare, muncitorii acestui atelier, în numai 15 zile, au făcut o economie Combinatului de peste 177.000 lei.

Echipele de presori au sprijinit pe forjeri, dându-le materialul pentru prelucrare la timp.

În această muncă s'a evidențiat echipa de presori condusă de muncitorul Boji Abel care a depășit sarcinile stabilite cu 50%, precum și echipele de forjeri conduse de Pribil Francisc care și-a depășit sarcinile cu 60% și a lui Nandra Carol cu 45%.

Un schimb de onoare în cinstea Planului Cincinal la I. C. S. H.

Sarcinile de construcții ce urmează a se executa în cadrul Planului Cincinal, la Hunedoara sunt foarte mari.

Trebuie să se construiască furnele, cuptoare Siemens Martin să se refacă și să se mecanizeze furnalele vechi, să se construiască ateliere și hale noi.

În cinstea marilor sarcini ce le stau în față în anii Cincinalului, muncitorii secției Construcții Metalice I. C. S. H., au organizat în ziua de 14 Ianuarie un schimb de onoare.

În ziua de 14 Ianuarie la orele 7, trasatorii, nituitorii, lăcătușii, sudorii și montatorii s'au apucat de lucru.

Echipele de trasatorii, ansamblatori, nituitorii și altele, au executat lucrări la furnalele III și IV și la prelungirea halei de turnare a O. S. M. lucrări care sunt în Plan pentru anul 1951.

Munca lor în această zi s'a soldat cu rezultate frumoase.

Echipa tovarășului Albu Avram lucrând la trasarea consolelor pentru furnalul Nr. 4 și stâlpii pen-

tru prelungirea halei lingotierelor a Oțelăriei Siemens Martin, a depășit norma cu 90%

Echipa ansamblatorului Diaconescu Ioan, hotărâtă să dea pentru Plan mai mult decât sarcinile stabilite, și-a depășit norma zilei cu 70%.

Găuritorii din echipa lui Alic Avram, lucrând la repararea conusului furnalelor Nr. 3 și 4 a depășit norma cu 80%. Ei au sprijinit din plin elanul celor 4 echipe de nituitori, care după ce și-au terminat lucrul la stâlpii din hala lingotierelor O. S. M. au găsit terenul pregătit la conusul furnalelor 3 și 4.

Echipele de nituitori conduse de Bețe Balint și Bogdan Zoltan și-au depășit angajamentele cu 100% și 90%.

Echipa de sudori electrici condusă de Sentpali Iacob — formată din 8 oameni, — lucrând la conductele și flanșele furnalelor 3 și 4 și la hala lingotierelor, și-au depășit sarcinile cu 150%.

Cei 8 sudori au executat în 8 ore, 300 m. sudură electrică la poziție.

Mortul în... concediu

Vi se pare curios titlul? Vă cred!

Și eu am rămas surprins când am constatat că într'adevăr muncitorul cu marca 6.212, pe care îl știam mort, a apărut cu o dovadă că urmează tratamentul.

Adică, nu mortul a apărut în fața mea cu dovada în mână, ci dovada, că urmează tratamentul a sosit la secția noastră în ziua de 27 Decembrie, în timp ce muncitorul cu marca 6.212 a decedat la 28 Noembrie.

Împreună cu mai mulți tovarăși, ne-am hotărât să deslegăm această enigmă.

După mai multe cercetări, am ajuns la un rezultat care ne-a satisfăcut curiozitatea, dar nu ne-a mulțumit câtuși de puțin.

Iată pe scurt cele aflate: Muncitorul cu marca 6.212 a fost internat grav bolnav la Spitalul „Ana Pauker” din localitate, pentru operație, care însă s'a soldat — toc-

mai că s'a prezentat târziu — cu moartea sa. Moartea a survenit în ziua de 28 Noembrie.

Lucrând neatent, referentul Muscaliuc Ilarion dela Policlinica raională, controlând condica de internări, a eliberat o dovadă că muncitorul cu marca 6.212 se află în tratament medical dela 24 la 28 Decembrie.

În concluzie: după ce i-a fost plătit ajutorul de înmormântare, mortul a trecut în concediu medical, urmând a mai încasa ajutorul de boală pe cele 4 zile „cât nu se prezintă la serviciu, fiind în tratament.”

E un gest umanitar de a acorda concedii fără a fi solicitate, dar... deloc practic și de aceea recomandăm ca în viitor să se depună mai multă atenție la eliberarea dovezilor de boală.

T. Meraru
după corespondența primită dela Mănzatu Nicolae, secția „Valorificarea deșeurilor”
C. S. H.